

**Døds Tanker
Over den hastige
Døds Tilfælde
Som skeede paa Bye-Fiorden
den 7. Octobris Aar.1750.
Da sex fromme Siæle,
Nemlig: Fire Agtbare Mænd,
med en Dreng og en Pige Fra Stoed, paa
deres hiem-Reyse fra Trondhiem i haardt
Veyr og Storm forulykkedes, og omkom-
me paa Søen, og saa sørgelig som hastig
maatte skilles fra deres Qvinder,
Børn og Forældre;
Hvis Siæle haabes nu visseligen
at være hos Gud, som selv haver begra-
vet deres Legemer i det Dybe; og skal paa Domme-Dag samle dem tilhobe, for at ind-
gaae i hands ævige Glæde og
herlighed.
Til Opmuntring for Alle, men i sær til
Trøst for de igienlevende Bedrøvede,**

**Sangviis forfattede af
Baard Andersen,
ældste Bøygde-Skolemester i Stoeds Gield.**

Trondhiem, trykt Aar 1751.

Melodie: O! Jesu! for din Piine

1.
O Store Gud og Herre!
Hvor ilde gaaer det til
Med dine Folk? desværre!
Som Du nu prøve vil.

2.
Du giver Sorg og Smerte
med et og andet Stød,
at prøve enhvers Hierte
som Guld ved Ildens Glød.

3.
Naar Glæde mange Dage
har gjort os Tiden mild,
Du da med Sorrigs Plage
Vor Troe randsage vil.

4.
At vi skal see, og tænke,

Forandringer er' til,
Og Dødsens Snare-Lænke
Os sidst besnære vil.

5.
Derpaa Beviis vi skuer
I vores Næste-Mand,
At Døden enhver truer
Saavel paa Vand som Land

6.
Saavel den Troe og Fromme,
Som den Ugudelig,
Maa Døden see at komme
Saa pludselig til sig.

7.
Skjønt det ey hannem skader,
Som har sin Lampe tændt,
Hand gaaer til GUD sin Fader,
Naar Livet det er endt.

8.
Vi seer det i vor Næste,
Som rykkes hastig bort,
Naar det er paa det beste,
Maa hand med Døden fort.

9.
Sex fromme Siæle komme
I havets store Nød!
Naar deres Tiid er omme,
Maa de til deres Død.

10.
Udi October-Dage,
Den Syvende i Tall,
Maa de saa bittert smage
Den beedske Dødsens Skaal.

11.
Skjønt De retmessig vare
Paa deres lovlige Vey,
Saa maatte De dog fare
Fra Verden med en Fey.

12.
Da De fra Byen reyste,

En Flage slog dem om,
Som udaf Nord-Vest blæste,
Og gjorde Baaden tom

13.

De Livet maatte ende
Paa Søens fæle Bund;
Men Bølgen monne sende
Det Vrag til Størdals Grund

14.

O Jammer! Væ! Og Klage!
Det Folk saa druknet hen,
Og Kom ey meer tilbage
Til Deres Slægt og Ven

15.

GUD Enker, Slægt bedrøver
Med Mænders, Venners Død;
Men Tyve Godset røver,
Saa de slet intet nød.

16.

O Vold i disse Dage!
Ach! GUd forbarme sig!
De Frommes Partie tage
Imod de Ondes Sviig!

17.

Hver Enke nu maa sukke
Med deres Børn smaa:
Ach! vores Forsvar lukke
Øyen på Bølgen blaa!

18.

Det dennem haardt maa krænke,
Og gremme hiertelig,
Det kand enhver vel tænke,
Og finde selv hos sig.

19.

GUd trøste dem, som savne
Sin' Egne i stor Sorg!
GUd dennem selv omfavne,
Og være deres Borg!

20.

Bedrøved' Børn og Enker!
Mistrøste Jer ey saa!
Men Eders GUd betænker,
Som I skal haabe paa.

21.

Hand er jo Enkers Dommer,
Faderløses Forsvar;
Dem, som til hannem kommer,
Hand naadig sig antaer.

22.

GUd haver Eder prøvet,
Randsaget Eders Troe,
Om I har Eder øvet,
I haab at være froe.

23.

Det Eders Trøst kand være,
At Eders Slægt og Ven,
Ere nu i stor Ære
Hos GUd i himmelen.

24.

Til Dommen skal de vækkes,
Og gladelig fremgaae!
De skal ey meere svækkes,
Men ævig Ære faae!

25.

Der skal I Dennem møde,
Og siunge Engle-Sang,
Naar vi opstaae fra Døde,
Og gaaer all himlens Gang.

26.

Det er Trøst for de Fromme,
Som leve gudelig,
At de skal sammenkomme
Hos Gud i himmerig

27.

Det derfor os skal minde,
At tænke paa vor Død,
At vi kand himlen finde
efter vor sidste Nød.

28.

Best er da, vi betænke
Vort eget Dødeligt,
Og ey GUds Lov forkrænke,
GUd hielp os til den Pligt!

29.

GUd vor' Timer og Dage

Lær os at tælle saa,
At vi kand Viisdom tage,
Fra Synden at udgaae.

30.

At, naar vor Tiid er omme,
Vi herfra skilles skal,
Vi da til Gud kand komme
I himlens Fryde-Sal!

31.

Hvor Engle-Sang og Tone
Med Fryd skal høres da,
Og vi GUD for hands Throne
Skal love: Halleluja!